

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΟΝ ΚΟΡΙΝΟ

Η περίπτωση του Δημοτικού Σχολείου Κορινού- 20^{ος} αιώνας

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΟΙΚΙΣΜΟΥ

Ο Κορινός είναι σήμερα μια μεγάλη κωμόπολη με 4.097 (απογραφή 2001) κατοίκους ,1200 περίπου κατοικίες, 8 χιλιόμετρα βόρεια της Κατερίνης. Βρίσκεται σε μέρος πεδινό και εκτείνεται από τη σιδηροδρομική γραμμή έως 1.800 μέτρα προ του Θερμαϊκού κόλπου.

Σύμφωνα με έρευνα της Σαββοπούλου Κ. Σοφίας ,διδασκάλισσας, προκύπτει ότι από το 1570 μ.Χ. μέχρι σήμερα υπήρξε οικισμός εντοπίων με το όνομα Κορινός που ξεκινούσε από τον Ι. Ν Αγίων Αποστόλων και απλώνονταν προς την ανατολή.

Σε τίτλο ιδιοκτησίας της Ιεράς Μονής Αγίου Γεωργίου του έτους 1570 μ.Χ. μνημονεύεται ότι «τα χωράφια της συνορεύουν με το χωρίον «Κουρινός» (Κορινός) της Υποδιοικήσεως Βέροιας, μετόχιον των μοναχών των κατοικούντων εν τω Μοναστηρίω της Αγίας Τριάδος, κειμένω εν τω όρει Ολύμπω».

Παρόμοια έγγραφα της τουρκικής διοίκησης των ετών 1561, 1569, 1574, 1585, 1734, 1805 αναφερόμενα σε περιουσιακά στοιχεία της Μονής, καθώς και σε έγγραφο του 1877 των επαρχιών Καμπαρίας, Κίτρους και Βοδενών μνημονεύεται επίσης ο οικισμός.

Από μαρτυρίες παλαιών κατοίκων, γεννηθέντων περί του 1900, ο οικισμός των εντοπίων αριθμούσε περί τις 30 οικογένειες, οι οποίες ζούσαν σε πλινθόκτιστα σπίτια εργαζόμενες στα κτήματα (τσιφλίκι) του Τούρκου Αγά (Βεληγκέκα) λαμβάνοντας αμοιβή για την εργασία τους το ήμισυ της αγροτικής παραγωγής¹.

Πρόσφατη έρευνα (2001-04) ανέδειξε δυτικά του Κορινού, στη θέση "Ρεβέντα" μέχρι τη θέση "Τούμπες", την ύπαρξη οικισμού 40 στρεμμάτων που ανάγεται από την αρχαιότερη Νεολιθική περίοδο μέχρι την Ύστερη Εποχή του Χαλκού.² Η ανασκαφή αυτή σε συνδυασμό με την ανασκαφή (1991) των δύο μεγάλων ταφικών τύμβων στη θέση "Τούμπες" της μακεδονικής περιόδου, καθώς και ο εντοπισμός του βασικού οδικού άξονα της αρχαιότητας στη περιοχή της Εθνικής Οδού, που

¹ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ σελ.17-19

² ΜΠΕΣΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ σελ.28-34

οδηγούσε από την Πύδνα στην νότια ευρύτερη Πιερία μαρτυρούν την οίκηση στην περιοχή του Κορινού από την Προϊστορική Περίοδο μέχρι σήμερα.³

Η ονομασία Κορινός (ή Κουρινός κατά τον τουρκικό τίτλο του 1570) δόθηκε από τα πανύψηλα δέντρα που υπήρχαν εντός και γύρω από τον οικισμό, που ονομάζονταν «Κορίνες».

Κατ' άλλη εκδοχή σε μνήμη Γάλλου αξιωματικού ονόματι 'Κόρνις' για σημαντική εξυπηρέτηση που έκανε προς τους κατοίκους του χωριού κατά τον Α' παγκόσμιο πόλεμο (1914-18)

Τρίτη εκδοχή διατυπώνεται από τον Παρθένιο, επίσκοπο Κίτρους στα 1907 σε δοκίμιό του που περιγράφει πόλεις, χωριά και τσιφλίκια της Πιερίας. Οι 'Κορίνες' κατ' αυτόν ήταν πολεμικά ρόπαλα του ναυτικού που κόβονταν από τα πανύψηλα και σκληρά δέντρα του Κορινού.

Ο ίδιος αναφέρει τον οικισμό ως 'τσιφλίκι' που κατοικείται από κατοικίες Χριστιανών πλινθόκτιστες, ισόγειες και μονώροφες με 150 Χριστιανούς κατοίκους καθώς και 20 μουσουλμανικές κατοικίες με 100 κατοίκους. Συνεχίζοντας ομιλεί για νεόκτιστο τότε δημοτικό σχολείο με 20 μαθητές και μαθήτριες δίπλα στον Ι. Ν Αγίων Αποστόλων .

Μας δίδει επίσης μια σημαντική πληροφορία. Από την εποχή που ο Αλή Πασάς των Ιωαννίνων διαφέντευε την Πιερία επιδίωκε να δημιουργήσει κράτος ανεξάρτητο του Σουλτάνου. Για το λόγο αυτό και δια της βίας καταργούσε τις αυτοδιοικήσεις των κεφαλοχωρίων (Λιτόχωρο, Κολινδρός, Λιμπάνοβο, Κορινός) και τα υποβίβαζε σε τσιφλίκια, υπό την απόλυτη εξουσία του τοπικού Αγά μετατρέποντας τους οργανωμένους σε κοινότητες κατοίκους σε δουλοπάροικους που τους ήλεγχε καλύτερα.⁴

Μετά την Μικρασιατική Καταστροφή (1922) και την ανταλλαγή πληθυσμών (1923) δημιουργήθηκαν νέοι προσφυγικοί οικισμοί δυτικά της εκκλησίας των Αγίων Αποστόλων για να εγκατασταθούν οι πολυπληθέστεροι των προσφύγων , προερχόμενοι από την ανατολική Θράκη, περιοχή της Ραιδεστού -οι περισσότεροι από το χωριό Κούμπαιο (Κουμπαγιώτες) ,περί τις 300 οικογένειες. Αυτοί κατοίκησαν εκατέρωθεν του κεντρικού δρόμου που συνέδεε τον σιδηροδρομικό σταθμό με την εκκλησία των Αγίων Αποστόλων. Βόρεια αυτών εγκαταστάθηκαν πρόσφυγες από την Μικρά Ασία προερχόμενοι από την περιοχή της Νικομήδειας και του Ορτάκιοϊ, περι

---

³ ό. π. σελ. 277

⁴ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ σελ.23-25

τις 40 οικογένειες. Στη συνέχεια των προηγούμενων εγκαταστάθηκαν οι πρόσφυγες της Ανατολικής Ρωμυλίας, περί τις 70 οικογένειες. Τέλος ανατολικά των Μικρασιατών και των Ανατολικορωμιλιωτών εγκαταστάθηκαν 25 οικογένειες προερχόμενες από τις 40 Εκκλησιές της Ανατολικής Θράκης (Σαρανταεκκλησιώτες).

Δεκαεπτά χρόνια αργότερα νότια της περιοχής των Κουμπαγιωτών εγκαταστάθηκαν 20 οικογένειες, πρόσφυγες από την Νότια Ρωσία της περιοχής του Καυκάσου διωγμένοι το 1939 από το Σταλινικό καθεστώς. Αυτοί έφτασαν χωρίς νέους σε ηλικία άνδρες οι οποίοι είχαν εξοριστεί στη Σιβηρία ,όπου και χάθηκαν.

Στα 1941 άλλες 20 οικογένειες εγκαταστάθηκαν νοτιότερα των εκ Ρωσία προσφύγων διωχθέντες από τη βουλγαρική Θηριωδία, προερχόμενοι από την περιοχή της Δράμας.

Με αυτή την πληθυσμιακή σύνθεση ,το 1954-55, ο Κορινός αριθμούσε περί τους 2250 κατοίκους. Καθ' όλη αυτή την περίοδο παρουσιάζονται προβλήματα επισιτισμού των προσφύγων, αφού ο πληθυσμός σχεδόν πενταπλασιάζεται, τα οποία αντιμετωπίζονται πρόχειρα και αναποτελεσματικά από το κράτος. Είναι όμως γεγονός ότι η εγκατάσταση των προσφύγων εκτός της δημογραφικής της συνεισφοράς υπήρξε και για άλλους λόγους πολύτιμη. Ο Κορινός ενισχύθηκε με αγροτικό και ημιαστικό πληθυσμό δραστήριο, με γνώση εμπορικών και οικοβιοτεχνικών δραστηριοτήτων και εμπειρία σε εξειδικευμένες αγροτικές εργασίες και μάλιστα στην καλλιέργεια καπνού ώστε να αναδιοργανωθεί ριζικά η αγροτική παραγωγή. Οι πρόσφυγες οργάνωσαν τους πρώτους γεωργικούς συνεταιρισμούς για την προάσπιση των συμφερόντων τους, εντατικοποίησαν την καλλιέργεια πολλών χέρσων εκτάσεων ιδιαίτερα μετά τις διανομές αγροτικής γης από την πολιτεία, ίδρυσαν πολιτιστικούς-μορφωτικούς συλλόγους που συνέβαλαν και συμβάλλουν στη διατήρηση των εθίμων και παραδόσεών τους.

Από το 1956 άρχισαν να έρχονται νέες οικογένειες και να εγκαθίστανται μόνιμα προερχόμενες από τα γύρω χωριά (Σεβαστή, Κούκος, Ν. Τραπεζούντα) κύρια ποντιακής καταγωγής εξ αιτίας του εμφύλιου πολέμου.⁵

---

⁵ ό. π. σελ. 26-29

Δημοτικό Σχολείο Κορινού

Ο Καζάς Αικατερίνης φαίνεται να διατηρεί στα τέλη του 19^{ου} αι. (στατιστική καταγραφή 1894-95) σχολεία 33, διδάσκοντες 41, μαθητές 2125, Δημοτικά 14, δασκάλους 22, μαθητές 1498, παρθεναγωγεία 2, διδ/σαι 2, μαθήτριες 105, νηπιαγωγεία 4, διδ/σαι 4, μαθητές 255, γραμματοδιδασκαλεία 13, δάσκαλοι 13, μαθητές 267.

Την ίδια περίοδο και σε άλλη καταγραφή, ο Καζάς Κατερίνης φαίνεται να διατηρεί 31 σχολεία, δημοτικά ή αστικές σχολές, γραμματοδιδασκαλεία, παρθεναγωγεία, σε 27 κωμοπόλεις και χωριά, ως εξής: αστικές σχολές 14, γραμματοδιδασκαλεία 13, παρθεναγωγεία/νηπιαγωγεία 4 με διδακτικό προσωπικό 39 (α.σ.22, γρ.13, π/ν 4) και μαθητές 1988 (α.σ.1198,γρ.267, π/ν523).

Η ύπαρξη 3/τάξιου μικτού δημοτικού το 1906 στον Κορινό επιβεβαιώνεται και στο πόνημα της Δάσιου Όλγας: «Η εκπαίδευση στον Καζά Κατερίνης κατά τον τελευταίο αιώνα της Τουρκοκρατίας» στο συλλογικό τόμο «Η Πιερία στα Βυζαντινά και Νεότερα Χρόνια, Θεσσαλονίκη χ.χ.ε. σ.385-413).

Στεγάζεται και λειτουργεί σε μικρό διώροφο πετρόκτιστο κτήριο μέχρι και τη 10ετία του 1960 που βρισκόταν νοτιανατολικά του ναού των Αγίων Αποστόλων με τρεις ή με τέσσερις τάξεις (η μία τάξη έκανε ενίοτε μάθημα στο ναό).

Στα αρχεία συναντάται έχοντας από το σχολικό έτος 1932-33 99 παιδιά και η εξέλιξη του μαθητικού δυναμικού φαίνεται στον πίνακα που ακολουθεί καθώς και τα ονόματα των διατελεσάντων διευθυντών κατά σχολικό έτος.

Σχολ. Έτος	Αριθμός αποφοίτων	Αριθμός μαθητών που φοιτούσαν	Όνοματεπώνυμο Διευθυντή
1912-13	ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 1912-1932		
1913-14			
1914-15			
1915-16			
1916-17			
1917-18			
1918-19			
1919-20			
1920-21			
1921-22			
1922-23			
1923-24			
1924-25			
1925-26			

1926-27					
1927-28					
1928-29					
1929-30					
1930-31					
1931-32					
1932-33	6		99		ΚΑΡΑΜΥΤΟΣ
1933-34	12		91		ΚΑΡΑΜΥΤΟΣ
1934-35	7		138		ΚΑΡΑΜΥΤΟΣ
1935-36	5		142		ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ ΑΦΡΟΔΙΤΗ
1936-37	7		164		ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ ΑΦΡΟΔΙΤΗ
1937-38	0		191		ΚΑΡΑΜΥΤΟΣ
1938-39	2		210		ΚΑΡΑΜΥΤΟΣ
1939-40	1		208		ΚΑΡΑΜΥΤΟΣ
1940-41	2		174		ΚΑΡΑΜΥΤΟΣ
1941-42	8		ΔΥ		ΚΑΡΑΜΥΤΟΣ
1942-43	0		0		
1943-44	0		0		
1944-45	0		0		ΤΟ 1942-45 ΔΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ
1945-46	47		ΔΥ		ΚΙΤΣΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
1946-47	49		ΔΥ		ΡΩΣΣΙΔΗΣ
1947-48	34		276		ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ ΑΦΡΟΔΙΤΗ
1948-49	18		340		ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ ΑΦΡΟΔΙΤΗ
1949-50	33		335		ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ ΑΦΡΟΔΙΤΗ
1950-51	21		252		ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ ΑΦΡΟΔΙΤΗ
1951-52	6		268		ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ ΑΦΡΟΔΙΤΗ
1952-53	38		273		ΚΙΤΣΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
1953-54	36		305		ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ
1954-55	74		317		ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ
1955-56	37		305		ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ
1956-57	82		328		ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ
1957-58	50		318		ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ
1958-59	ΔΥ		ΔΥ		ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ
1959-60	ΔΥ		ΔΥ		ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ
1960-61	ΔΥ		ΔΥ		ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ
1961-62	ΔΥ		ΔΥ		ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ
1962-63	51		371		ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ
1963-64	31(1ο) 33(2ο)		220(1ο) 169(2ο)		ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ
1964-65	28(1ο) 26(2ο)		209(1ο) 214(2ο)		ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ
1965-66	ΔΥ(1ο) 33(2ο)		213(1ο) 186(2ο)		ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
1966-67	28(1ο) 28(2ο)		204(1ο) 181(2ο)		ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
1967-68	23(1ο) 24(2ο)		201(1ο) 176(2ο)		ΚΥΡΛΙΔΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ 1ο ΛΕΟΝΤΑΡΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ 2ο
1968-69	37(1ο) 30(2ο)		189(1ο) 177(2ο)		ΚΥΡΛΙΔΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ 1ο ΛΕΟΝΤΑΡΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ 2ο
1969-70	21(1ο) 38(2ο)		161(1ο) 180(2ο)		ΚΥΡΛΙΔΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ 1ο ΛΕΟΝΤΑΡΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ 2ο
1970-71	28(1ο) ΔΥ(2ο)		161(1ο) ΔΥ(2ο)		ΚΥΡΛΙΔΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ 1ο ΛΕΟΝΤΑΡΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ 2ο
1971-72	20 (1ο) ΔΥ(2ο)		150(1ο) ΔΥ(2ο)		ΚΥΡΛΙΔΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ 1ο ΛΕΟΝΤΑΡΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ 2ο
1972-73	50		314		ΛΕΟΝΤΑΡΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
1973-74	45		311		ΛΕΟΝΤΑΡΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
1974-75	52		333		ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
1975-76	46		331		ΚΕΣΙΔΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ
1976-77	63		353		ΚΕΣΙΔΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ

1977-78	46	346	ΚΕΣΙΔΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ
1978-79	68	347	ΚΕΣΙΔΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ
1979-80	54	341	ΚΕΣΙΔΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ
1980-81	55	336	ΚΕΣΙΔΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ
1981-82	66	331	ΚΕΣΙΔΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ
1982-83	54	317	ΚΥΡΛΙΔΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ
1983-84	50	327	ΚΥΡΛΙΔΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ
1984-85	53	318	ΚΥΡΛΙΔΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ
1985-86	57	315	ΠΕΤΡΙΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
1986-87	53	298	ΠΕΤΡΙΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
1987-88	43	290	ΠΕΤΡΙΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
1988-89	47	213	ΠΕΤΡΙΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
1989-90	48	301	ΣΕΪΤΑΡΙΔΗΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ
1990-91	48	297	ΣΕΪΤΑΡΙΔΗΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ
1991-92	49	302	ΑΔΑΜΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
1992-93	53	296	ΑΔΑΜΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
1993-94	52	283	ΑΔΑΜΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
1994-95	55	262	ΑΔΑΜΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
1995-96	56	255	ΑΔΑΜΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
1996-97	41	224	ΣΕΪΤΑΡΙΔΗΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ
1997-98	43	223	ΣΕΪΤΑΡΙΔΗΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ
1998-99	35	221	ΣΕΪΤΑΡΙΔΗΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ
1999-00	40	220	ΣΕΪΤΑΡΙΔΗΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ
2000-01	34	219	ΣΕΪΤΑΡΙΔΗΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ
2001-02	35	220	ΣΕΪΤΑΡΙΔΗΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ
2002-03	25	220	ΣΕΪΤΑΡΙΔΗΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ
2003-04	35	228	ΣΕΪΤΑΡΙΔΗΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ
2004-05	44	229	ΣΕΪΤΑΡΙΔΗΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ
2005-06	39	221	ΣΕΪΤΑΡΙΔΗΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ
2006-07	44	221	ΤΣΑΡΟΥΧΑΣ ΘΕΟΔΟΣΗΣ
2007-08	43	220	ΣΑΜΑΡΑ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑ
2008-09	36	217	ΣΑΜΑΡΑ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑ
2009-10	35	208	ΣΑΜΑΡΑ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑ
2010-11	37	218	ΣΑΜΑΡΑ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑ
2011-12	36	225	ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ

Οι σχολικές γιορτές γίνονται στο προαύλιο, όπου στήνεται η σκηνή. Θερμαίνεται με καυσόξυλα τα οποία φέρνουν οι μαθητές από το σπίτι τους. Στα ξύλινα θρανία κάθονται ανά 4 οι μαθητές έχοντας ένα μαυροπίνακα ανά τάξη. Πολλές φορές οι μαθητές των μεγάλων τάξεων κάνουν μάθημα οι ίδιοι στις μικρότερες τάξεις, κατάλοιπο του αλληλοδιδασκτικού σχολείου. Τα κορίτσια φορούν ποδιά. Οι εκδρομές γίνονται συνήθως στο εξωκλήσι της Ι. Μονής Αγίου Γεωργίου. Το σχολείο λειτουργεί 8-12π.μ. και 13-17μ.μ. κάθε μέρα εκτός Σαββάτου που λειτουργεί μόνο το πρωί. Την τριετία 1942-45 δεν λειτουργεί το σχολείο λόγω της κατοχής και της αντίστασης καθώς και των γεγονότων που οδηγούν στον εμφύλιο. Παρέχεται συσσίτιο (γάλα) στην αυλή του σχολείου το διάστημα 1946-1950 με τη φροντίδα των εκπαιδευτικών.

Διανέμονται ρούχα στους άπορους μαθητές από την αμερικανική βοήθεια . 5 ως 6 μαθητές μένουν στην ίδια τάξη κατά μέσο όρο κάθε σχολική χρονιά. Η φοίτηση είναι ελλιπής αφού πολλά παιδιά αποσπώνται σε αγροτικές εργασίες κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους (φυτεία καπνού κλπ). Το 1946 και το 1948 υπήρξαν περίπου 40 νεκροί (20 και 20) από εκρήξεις ναρκών μεταξύ των οποίων πολλά παιδιά . Το 1948 πρόσφυγες από την Βροντού φιλοξενούνται σε κατοικίες του Κορινού κατόπιν επιτάξεως λόγω των γεγονότων του εμφυλίου και οι οποίοι αποχωρούν το 1950. Μέχρι την ίδρυση σχολείου δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, οι μαθητές του γυμνασίου φοιτούν στην Κατερίνη και πεζοπορούν καθημερινά πλέον των δύο ωρών κατά μήκος της σιδηροδρομικής γραμμής.⁶

---

⁶ μαρτυρία κ. Γιαννακίδη Ηλία

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Το ισχύον αναλυτικό πρόγραμμα, μέχρι το 1964 είναι το του 1913, όπως τροποποιήθηκε εν μέρει ως προς τα γλωσσικά μαθήματα στο 1929, δηλαδή δημοτική γλώσσα σε όλες τις τάξεις και παράλληλα καθαρεύουσα στις Ε' και ΣΤ'. Κατά τη μεταρρύθμιση του 1964 καθιερώνεται η δημοτική γλώσσα σε όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης ενώ η καθαρεύουσα διδάσκεται παράλληλα μόνο στο γυμνάσιο και το λύκειο.

Τα διδασκόμενα μαθήματα κατά τάξη έχουν ως εξής:Θρησκευτικά, Ελληνικά, Πατριδογνωσία-Γεωγραφία, Πρακτική Αριθμητική, Ιχνογραφία, Χειροτεχνία, Ωδική και Γυμναστική, τα οποία διδάσκονταν σε όλες τις τάξεις, Ιστορία και Φυσική Ιστορία που διδάσκονταν στις Γ, Δ, Ε και ΣΤ τάξεις, Φυσική Πειραματική και Γεωμετρία στις Ε και ΣΤ τάξεις και Καλλιγραφία στις Β, Γ, Δ, Ε και ΣΤ τάξεις. Η διδασκαλία επί το πλείστον ερβαρτιανή, παθητική, ακροαματική με απομνημόνευση. Κάποιες απόπειρες εφαρμογής του σχολείου εργασίας, συγκεκριμένες και αβέβαιες καταλήγουν μηχανιστικές και αυτοσχέδιες αν και οι «δημοδιδάσκαλοι» είναι πλέον απόφοιτοι Παιδαγωγικών Ακαδημιών ή τουλάχιστον διδασκαλείων. Ο διευθυντής επιλέγεται από τον Επιθεωρητή της Περιφέρειας και αναφέρεται σ' αυτόν, κρατά την αλληλογραφία και εκπροσωπεί το σχολείο, δεν ασκεί διοικητικά ή επιθεωρητικά καθήκοντα στο προσωπικό, αλλά είναι υπεύθυνος για την τάξη και την καλή

λειτουργία του σχολείου. Τη διαχείριση του σχολικού ταμείου έχει «η Σχολική Εφορεία» που αποτελείται από αντιπροσώπους γονέων και τον δ/ντή. Η υγεία των μαθητών παρακολουθείται από σχολίατρο, ο οποίος έχει στην επίβλεψή του ομάδα σχολείων του Νομού και εξ αυτού ασκεί τα καθήκοντά του πλημμελώς.⁷

Το 1955 εγκαταλείπεται οριστικά το παλιό σχολείο. Ήδη από το 1947 έχει χτιστεί η νότια πτέρυγα του νέου κτηρίου που βρίσκεται δυτικά της εκκλησίας των Αγίων Αποστόλων και εκεί λειτουργούν κάποιες τάξεις του σχολείου. Το σχολικό έτος 1953-54 παραδίδεται και η δεύτερη πτέρυγα του νέου κτηρίου και από το σχολικό έτος 1954-55 όλο το σχολείο (317 παιδιά) λειτουργεί σε δύο βάρδιες, πρωί-απόγευμα, στο νέο κτήριο. Από το 1953-54 έως το 1956 λειτουργεί και νυχτερινό σχολείο στο ίδιο κτήριο 6μ.μ – 9μ.μ. με δ/ντη τον κ. Παπαδημητρίου. Το υπόγειο του κτηρίου αυτού διαμορφώνεται το 1983. Μέχρι και τη δεκαετία του '50 το σχολείο λειτουργεί ως 4/θέσιο. Τη δεκαετία του '60 εξελίσσεται σε 6/θέσιο, 9/θέσιο. Από το σχολικό έτος 1963-64 μέχρι και το 1971-72 λειτουργούν δύο ανεξάρτητα 6/θέσια σχολεία το 1^ο και το 2^ο Δ.Σ. Κορινού στο ίδιο κτήριο με εναλλασσόμενο ωράριο πρωί – απόγευμα. Από το 1972-73 το σχολείο λειτουργεί ως 12/θέσιο. Το 1998 παραδίδεται το νέο διδακτήριο στο οποίο μέχρι και σήμερα λειτουργούν έξι τμήματα των τριών μεγάλων τάξεων, ενώ άλλα έξι των μικρότερων παραμένουν στο κτήριο του 1947-54.⁸

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ο Κορινός από τις αρχές του αιώνα συντηρεί τριτάξιο δημοτικό και από τη δεκαετία του '60 πολυθέσιο. Το 12/θέσιο δημοτικό σχολείο Κορινού που αποτελεί και συνέχεια του πρωτοϊδρυθέντος τριτάξιου συντηρείται και επιβιώνει χάρη στις φιλότιμες προσπάθειες των κατοίκων και του διδακτικού προσωπικού. Παρά τα πάγια προβλήματα του εκπαιδευτικού μας συστήματος, τη φτώχεια, την έλλειψη διδακτικών μέσων και κτιριακών εγκαταστάσεων, τις επισιτιστικές δυσκολίες και τα προβλήματα που επισώρευσε μια πολεμική δεκαετία κατόρθωσε να μορφώσει τις νεότερες γενιές των Κορινιωτών ενισχύοντας σίγουρα και αναπαράγοντας ως ένα βαθμό την κοινωνική ανισότητα, όχι ως ειδικό τοπικό αλλά ως γενικό πρόβλημα κάθε κοινωνίας και κάθε εποχής. Ήδη ο Κορινός μετεξελίσσεται σε μια αγροτοβιοτεχνική κωμόπολη,

---

⁷ Καλαντζής Κ. σελ.113

⁸ ό.π.

εξέλιξη η οποία οφείλεται σε σημαντικότερο βαθμό στη δράση και του Δημοτικού Σχολείου Κορινού.

Ευχαριστώ την κα Κοτανίδου Μαγδαληνή ,υποδιευθύντρια του Δ.Σ. Κορινού για την συνεισφορά της στην έρευνα των αρχείων του σχολείου καθώς και τον κ. Σεϊταρίδη Παντελή , πρώην διευθυντή του Δ.Σ. Κορινού, για την πολύτιμη βοήθεια που μας προσέφερε.

Αποτελεί πρόθεσή μου να γίνει συστηματική έρευνα δράσης της τοπικής ιστορίας το επόμενο σχολικό έτος 2012-13 στην οποία θα εμπλακούν εκπαιδευτικοί, γονείς και μαθητές του σχολείου μας.

Κορινός ,10-04-2012

Ο συγγραφέας το παρόν
Ανδρικόπουλος Αυγουστίνος
διευθυντής 12/θέσιου Δ.Σ. Κορινού

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΠΗΓΕΣ

1. ΜΠΕΣΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ , *Περίδων Στέφανος* :Πύδνα ,Μεθώνη και οι αρχαιότητες της βόρειας Πιερίας , εκδόσεις Α.Φ.Ε, Κατερίνη, 2010
2. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Θ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ, *Κορινός χθες και σήμερα*, έκδοση Ι. Ν .Αγ. Παντελεήμονος, Κορινός ,2009
3. Καλαντζής Κ. , *Η παιδεία εν Ελλάδι 1935-51*, Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα, 2002,
4. Μαρτυρία κ. Γιαννακίδη Ηλία ,κατοίκου Κορινού ,γεννηθέντος το 1944